

[Hans Hansen (Rørby).]

muligt at gennemføre den, uden at der går for meget i stykker. Da ændringsforslagene er omtalt af tidligere ordførere, skal jeg nøjes med, idet jeg på min gruppes vegne anbefaler både ændringsforslagene og selve lovforslaget, at fremsætte et par mere almindelige bemærkninger.

Vi står nu på falderebet med arbejdet med byplanlægningen, hvorefter byernes opland vil blive inddelt i byggemodne zoner, tre zoner, en inderzone, en mellemzone og en yderzone, som vil betyde, at man flytter grundværdierne fra det ene sted til det andet. For inderzonerne bliver der fastlagt bestemmelser om kloakering, udbygning med veje og færdselsårer, og det vil i høj grad betyde en direkte omflytning af grundværdierne. Dertil kommer, at hvis der, hvad vi ventet og håber, sker en nedgang i byggeomkostningerne, vil en sådan besparelse uvægerligt få den virkning, at grundene vil stige og opsluge den fordel, der ligger i det billige boligbyggeri. Derfor er det nødvendigt, at man side om side med eller forud for byplanlægningen indfører en værdistigningsskyld, som er effektiv og kan forhindre den ulykke, at billiggørelse af boligbyggeriet vil nedfælde sig som stigende priser på jorden.

Dette lovforslag er ikke et lovforslag om indførelse af grundskyld, det tager kun sigte på den værdistigning, der vil opstå fremover, og virkningen heraf vil ikke give stort provenu til staten og derfor heller ikke mulighed for midler til afløsning af skatter, men lovens virkninger i det praktiske liv vil blive store, og den vil, såvidt man kan bedømme det, tildels bevirke en bortskæring af al spekulationsværdi og derfor et fald i ejendomspriserne, i grundpriserne. Der er især fra konservativ side fremført den anke, at grundene vil blive holdt tilbage. Jeg skal ikke benægte, at den tendens kan vise sig i begyndelsen, men der er ingen tvivl om, at det kun vil være i begyndelsen. Det vil være umuligt at holde jorden tilbage, for efterhånden som lempelserne hører op, ved ejerskifte eller dødsfald, vil jorden blive til rådighed, og så vil det være forbi med spekulatjonen.

Overfor frygten for forkerte vurderinger vil jeg sige, at når denne lovgivning gennemføres, vil køber og sælger være lige interesseret i at få den rigtige vurdering frem; og når der som her gives adgang til enhver til at få foretaget ny vurdering, er der ingen tvivl om, at den rigtige vurdering vil komme frem ganske af sig selv i alles velforståede interesse.

Vi hilser dette lovforslag med tilfredshed, men vil sige, at man må jo være klar over, at den grundværdistigning, der er gået forud, før loven af 1933, og som der altså ikke er betalt grundværdistigningsskyld af, ligger omkring 7 milliarder kr. Inddrages denne grundværdistigning, vil det betyde, at man indfører fuld grundskyld og dermed mulighed for nedsættelse af skatterne og fjernelse af den berettigede frygt for, at denne afgift vil blive lagt ovenpå de andre skatter.

Vi er tilfredse med lovforslagets tendens og hilser *dem* velkommen, som endelig erkender, at en værdistigning, der er skabt af fællesskabet, tilhører fællesskabet. Deraf følger, idet man udbygger begrebet ejendomsret, at man må inddrage den værdi, fællesskabet har skabt, til fælles brug, samtidig med at man ved tuld grundskyld kan afskaffe skatterne.

Lovforslaget har, selvom det måske ikke vil få store virkninger, brudt bane for en lovgivning om fuld grundskyld, og jeg hilser med tilfredshed den situation, at grundskyldskommissionen har nået et positivt resultat. Der er her tale om et skridt i retning af det rette forhold til ejendomsretten, som vi i dette øjeblik i den praktiske politik er kommet langt bort fra.

Det er blevet sagt tidligere, at grundskyld betyder en krænkelse af ejendomsretten, men det er i virkeligheden det diametralt modsatte, der er det rigtige. Grundskyld betyder en betæstelse af ejendomsretten, både den fælles og den private, og giver mulighed for en udbygning af den til begge sider.

Vi vil naturligvis give såvel lovforslaget som ændringsforslagene vor støtte og stemme for lovforslaget ved tredje behandling.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg vil gerne indlede med at bringe udvalget som helhed en tak. Jeg tror, at det arbejde, der er gjort i udvalget, for det første har været grundigt og dernæst har været værdifuldt med henblik på den endelige udformning af denne lovgivning. Jeg anser også for mit eget vedkommende de foreslåede ændringer for i alt væsentligt at være forbedringer i forhold til det oprindeligt fremsatte lovforslag, og det kan vel ikke på nogen bedre måde fastslås, at der her har været tale om et virkeligt samarbejde mellem rigsdagen og dens erfaring og administrationen og dens synspunkter og erfaring; jeg synes derfor, der er grund til at bringe hele udvalget en tak for dets medarbejde i denne henseende.

Jeg beklager, ligesom udvalgets ærede